

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/171/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203766
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8813203766.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v spore žalobcu Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zastúpený Mgr. Veronikou Navrátilovou, advokátkou so sídlom Osuského 7, 851 03 Bratislava, proti žalovanej I. T., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. nad D., za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, právne zastúpené JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 544,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C 116/2013-90 zo dňa 26. septembra 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 47,80 Eur s príslušenstvom titulom zmluvnej pokuty a v tejto časti rozsudok z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

Vo zvyšnej časti rozsudok p o t v r d z u j e.

Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej a Združeniu sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Súd žalobu zamieta.

II. Súd nepriznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania.

III. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778 má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 43, § 48, § 52, § 53, § 54 odsek 1 a 2, § 100 odsek 1, § 107 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 15.03.2010 sa na základe Zmluvy o pripojení z 15.03.2010 žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej mobilné telekomunikačné služby. Dodatkom „U.“ k tejto Zmluve si žalovaná dohodla balík služieb so žalobcom s cenou 9,92 Eur bez DPH mesačne. Zároveň sa týmto Dodatkom žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti, najmä riadne a včas platiť cenu poskytnutých

služieb. Ku dňu 13.06.2010 žalobca odstúpil od Zmluvy, pričom podľa názoru súdu prvej inštancie sa v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 Občianskeho zákonníka zmluva od začiatku zrušila a nastal právny režim bezdôvodného obohatenia. Združenie vznieslo námietku premlčania tohto nároku z uvedeného titulu. Celý žalobcom uplatnený nárok mal tak súd prvej inštancie za premlčaný. Poukázal na nečestné praktiky a neprijateľné zmluvné podmienky, z ktorých si žalobca uplatnil svoj nárok. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, ktorú si nárokuje žalobca, táto je fixná a v nezmenenej výške dohodnutá za akékoľvek porušenie povinnosti žalovaného. Takéto zmluvné dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu medzi postavením žalobcu a žalovaným. Vyjadril sa aj k neprijateľnosti takého konania žalobcu ako dodávateľa, kedy vystavil žalovanej zálohovú faktúru a na jej základe napokon od Zmluvy odstúpil. Žalobca v samotnej žalobe konštatuje, že vystavil žalobcovi zálohovú faktúru z dôvodu neprimerane vysokého nárastu využívania služby zo strany žalovaného. Toto právo mu malo vyplývať z článku 3.2., písm. db) Všeobecných podmienok poskytovania služieb (v žalobe je zrejme omylom uvedený článok 4.2.). Súd takéto zmluvné dojednanie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a z tohto dôvodu toto zmluvné dojednanie považuje za neplatné z dôvodu neprijateľnosti, pretože takéto zmluvné dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a nerovnosť zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca ako dodávateľ vo Všeobecných podmienkach nedefinuje, čo považuje za neprimerane vysoký nárast využívania služby, ale necháva to na svojej voľnej úvahe, čo nie je v súlade so spotrebiteľským právom a zároveň je to v rozpore s dobrými mravmi. Takéto zmluvné dojednanie zo strany dodávateľa evokuje, ako by malo byť dohodnuté isté obmedzenie alebo limit využívaných dát spotrebiteľom za zúčtovacie obdobie, hoci Zmluva ako ani Dodatok k nej takéto dojednanie nikde neobsahuje. Za ďalšiu nečestnú praktiku dodávateľa súd prvej inštancie považoval takmer mikroskopickú veľkosť písma, ktorú dodávateľ v svojich formulárových zmluvách využil ako v samotnej Zmluve o pripojení, tak aj Dodatku k nej a Všeobecných podmienkach poskytovania služieb. Takáto veľkosť písma, ktoré je možné prečítať len s pomôckami na čítanie (lupa a pod.) u bežného spotrebiteľa môže evokovať nepodstatnosť takýchto zmluvných dojednaní. Nárok uplatnený žalobcom sa však zakladá práve na dojednaniach uzatvorených takouto veľkosťou písma.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolaní súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň v podanom odvolaní pristúpil k čiastočnému späťvzatiu žaloby, a to v časti o zaplatenie 47,80 Eur s príslušenstvom titulom zmluvnej pokuty. Uviedol, že v vo Všeobecných podmienkach poskytovania elektronických komunikačných služieb zo dňa 01.02.2009 boli účinky odstúpenia dohodnuté inak ako v zákone. Konkrétne poukázal na bod 13.12 VOP, v zmysle ktorého cit.: „... v prípade odstúpenia od Zmluvy oprávnenou zmluvnou stranou končí platnosť a účinnosť Zmluvy a teda Zmluvy sa zrušuje ku dňu doručenia písomného oznámenia o odstúpení od Zmluvy druhej zmluvnej strane. Ak spoločnosť T-Mobile uvedenie v tomto svojom oznámení neskorší deň, ku ktorému má Zmluva na základe jej odstúpenia zaniknúť, Zmluva zanikne až k tomuto dňu.“ Momentom zrušenia, a teda zániku Zmluvy bol deň 13.06.2010. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/31/2012 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 28.02.2017. K hodnoteniu neprijateľných zmluvných podmienok, konkrétne k zálohovej faktúre uviedol, že žalovaná si v zmysle Zmluvy spolu s Dodatkom aktivovala mesačný program Relax 60, pričom takmer okamžite využila služby v takej miere, že došlo k značnému nárastu ceny za využívané služby a preto žalobca využil svoje právo a vystavil žalovanej zálohovú faktúru č. XXXXXXXXXX, ktorú neuhradila. V predmetnom konaní si však žalobca uplatnil právo na zaplatenie faktúry č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX. Vzhľadom na uvedené žalobca nevidí dôvod, aby súd venoval pozornosť možnosti vystavenia zálohovej faktúry. K veľkosti písma uviedol, že je síce pravda, že zákon upravuje minimálnu veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách, avšak ustanovenie § 1b nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. nadobudlo účinnosť dňa 01.01.2015, teda až po uzavretí Zmluvy. Žalobca tiež má zato, že trovy Združeniu ako vedľajšiemu účastníkovi neprináležia. Námietka premlčania vznesená z jeho strany je irelevantná, pretože uplatnený nárok nemožno posudzovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Namietal tiež právne zastúpenie Združenia.

5. Žalovaná a ani Združenie sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

9. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom ako podnikom a žalovanou ako účastníka bola dňa 15.03.2010 uzatvorená Zmluva o pripojení č. XXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalovaná obdržala SIM kartu s prideleným telefónnym číslom. V rovnaký deň bol medzi stranami sporu uzatvorený aj Dodatok k Zmluve o pripojení (ďalej len „Dodatok“), predmetom ktorého bolo poskytnutie služby U. +, za ktorú mal účastník platiť dohodnutú cenu. Nakoľko žalovaná neuhrádzala faktúry za poskytnuté služby, žalobca listom zo dňa 31.05.2010 nazvaným ako „Pokus o zmier - predsporová výzva“ žalovanú vyzval, na úhradu záväzku vo výške 496,34 Eur a do najneskôr do 12.06.2010. Súčasne jej oznámil, že ak v uvedenom termíne dlžnú sumu neuhradí, spoločnosť T-Mobile týmto listom s účinkami odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej na úhradu už splatnej pohľadávky v súlade s bodom 15.3 písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. odstupuje od zmluvy o pripojení.

10. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa ustanovenia § 54 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa odseku 2, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa odseku 3, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

12. Podľa ustanovenia § 48 odsek 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa odseku 2, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

13. Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa odseku 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

15. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

16. Je nepochybné, že Zmluva o pripojení uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou dňa 15.03.2010 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

17. Z podaného odvolania vyplýva názor odvolateľa, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záveroch vyvodil nesprávne právne závery.

18. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkového stavu vyvodil správne právne závery.

19. Právna úprava odstúpenia od zmluvy je obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch a to v Občianskom zákonníku a v Obchodnom zákonníku. Zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronickej komunikácii, na ktorý odkazuje odvolateľ, úpravu následkov odstúpenia od zmluvy neobsahuje. Podľa ustanovenia § 349 odsek 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany. Ustanovenie § 351 odsek 1 Obchodného zákonníka ďalej umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Na rozdiel od uvedeného, Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 odsek 2 v zásade spája jej zrušenie s účinkami od začiatku (ex tunc). Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejšia. Napriek tomu, že ustanovenie § 48 odsek 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy než od začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu je táto možnosť obmedzená ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Dohoda presúvajúca moment zrušenia zmluvy by zhoršila postavenie žalovanej.

20. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (odstúpenie od zmluvy, premlčanie) je dôvodné a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

21. Na základe uvedeného, ak by teda zmluva alebo všeobecné obchodné podmienky upravovali následky odstúpenia odlišne od občianskoprávnej úpravy, takéto dojednanie by bolo neplatné pre jeho rozpor s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka nie je zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka, išlo by teda o neplatnosť absolútnu vyplývajúcu z ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

22. Navyiac, je to práve žalobca ako dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu a rozhodol sa využiť ustanovenia zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia.

23. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa ustanovenia § 48 odsek 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy od začiatku, súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol správne, že zo zrušenej zmluvy vzniklo žalobcovi právo domáhať sa iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad upravených v ustanovení § 451 Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý účastník povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (v zmysle ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka).

24. Súd prvej inštancie teda uviedol správne, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia mohol uplatniť dňa 13.06.2010, premlčacia doba uplynula dňa 13.06.2012. Žaloba však bola na súde prvej inštancie podaná až dňa 09.04.2013. Z uvedeného dôvodu je nárok žalobcu premlčaný.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd dospel k záveru o premlčaní žalovaného nároku, odvolací súd nepovažuje za potrebné sa vyjadriť k odvolacím námietkam týkajúcich sa neprijateľných zmluvných podmienok. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

26. Podľa ustanovenia § 24 prvej vety zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) účinného do 30.06.2016, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

27. Podľa ustanovenia § 140 odsek 1 O.s.p., každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne, a trovy svojho zástupcu. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účastníctva na veci a na konaní.

28. Podľa ustanovenia § 142 odsek 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa odseku 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

29. V čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku sa mohla ako vedľajší účastník popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmet činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpila buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodol len na návrh. V konaní mal vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Konal však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporovali úkonom účastníka, ktorého v konaní podporoval, posúdil ich súd po zvážení všetkých okolností.

30. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle ustanovenia § 93 odsek 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 odsek 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

31. Odvolací súd sa preto nemôže stotožniť s názorom žalobcu, že vedľajší účastník nemá nárok na náhradu trov konania. Keďže ustanovenie § 93 odsek 4 O.s.p. (účinného v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania) výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnako ako hlavný účastník právo na právnu pomoc pred súdmi (čo je základné ústavné právo vyplývajúce z článku 47 odsek 2 Ústavy SR) ako i právo na náhradu trov konania. Právo na právnu pomoc pred súdmi sa v rámci civilného

konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom.

32. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučoval, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, resp. aby len z toho dôvodu mu nemá byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

33. Zmyslom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela vynaložiť, pričom by ich nemusela, pokiaľ by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

34. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a Združením vychádzajúc z ustanovenia § 255 a § 256 odsek 1 C.s.p.. Združenie bolo v konaní úspešné v celom rozsahu. Odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na správne odôvodnenie uznesenia, s ktorým sa v zmysle § 387 odsek 2 C.s.p. stotožňuje.

35. Žalobca v podanom odvolaní zároveň pristúpil k čiastočnému späťvzatiu žaloby, a to v časti o zapltenie 47,80 Eur s príslušenstvom titulom zmluvnej pokuty. S ohľadom na uvedený procesný úkon žalobcu a tiež na to, že žalovaná a ani Združenie nemali voči úkonu späťvzatia žiadne námietky, odvolací súd čiastočné späťvzatie žaloby pripustil, v uvedenej časti rozsudok zrušil a konanie zastavil.

36. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok potvrdzuje ako vecne správny.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. a to tak, že žalobca ako neúspešná strana nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej a Združeniu sa ich náhrada nepriznáva, nakoľko im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).